

oskrbniki od pridnih monsberških farmanov skupaj spravili, in naj se Vam očitno pred celim svetom njihov račun pokaže! Monsberška duhovščina je lansko leto iz prižnice potrebe naše cerkve povedala, in ko so bili denarji skupaj, se je na želje cerkvenega odbora in cerkmeštrov tudi očitno iz prižnice trikrat račun položil. Na to zna vsak pošten monsberški farman priseči. Za vsem skupaj z dvema starima stiftengama vred za križev pot in Antonski oltar smo imeli 842 gold. in 37 kr. v rokah. S temi denarji smo si kupili dobro metlo, s katero smo pometati začeli, če tudi Vi tega ne veste ali vedeti nečete! Poglejte na naj bolj potrebnih straneh, postavimo strehi popravljen in zmalano cerkev, pogledajte popravljeni bitof in kostenjak, če Vam ni od tistega časa, ko ste svoj „Poslano“ spisali, mrena oči prerastla! Raznim rokodelskim mojstrom in umetnikom se je plačalo 451 goldinarjev, med njimi samemu malarju 166 gold.; za razne neobhodno potrebne roči, postavimo za nove mešne bukve iz Dunaja, ki same 32 gold. veljajo, se je potrošilo 90 gold.; za Antonski oltar, kakor še le zdaj stoji, se je dalo 165 gold., že samo to znese 706 gold. Kde so druge stvari: drage barve za celi strop monsberške cerkve? potreben les? kde je apno? kde je cerkvena šibra s 25 gold., ki je bila od predlanskega leta na dolgu ostala in se je od tistih denarjev plačala? Kde je jed in pijača za toliko delavcev, ki so pri cerkvi delali? Kdo iz cele monsberške fare bi njim tako dolgo samo vino za 100 gold. dajal? Gospod Jože, Vi nimate pameti! In glejte, vse se je pošteno plačalo! — g. Jože, zapomnite si dobro — mi imamo spričevala, potrdila in kvitenge v rokah, in ktere se nam še niso spisale, tiste zamoremo vsako uro dobiti in Vam jih pokazati, če hočete! Gosp. Jože, pokažite nam denar za primerne orglje za 600 gold., pokažite nam denar za primerni križev pot za 400 gold. — Iz vsega tega g. Jože lahko spoznate, da monsberški cerkveni oskrbniki niso slabo z denarji pridnih farmanov ravnali. Ali ne samo dobro so denar obrnoli, nekteri cerkveni oskrbniki so še tudi kaj drugega storili, kar se naj pové, če tudi neradi to oznamimo. Poslušajte g. Jože! Eden cerkveni monsberški oskrbnik je razun denarjev, ktere je k znesku 842 gold. prinesel, še kupil podobo sv. Marka za pet goldinarjev, drugi podobo sv. Janeza evangelista tudi za pet goldinarjev in je zastoj po leti cerkvenim delavcem od svojega stanovanja eno, po zimi pa dve sobici prepustil; četrti je oskrbel podobo presv. Trojice po Overbeku za 30 gold. Koliko ste pa Vi g. Jože, ki niste monsberški cerkveni oskrbnik, za našo cerkev dali? Povejte nam! Monsberški cerkveni oskrbniki še bolj dobro vejo, kakor Vi g. Jože, kaj je še cerkvi potrebnega. Prosimo prav lepo: potrudite se v Maribor in pobarajte po celem slovenskem Štajarskem dobro znanega umetnika gosp. Kotnika, kaj nam on zdaj napravlja, kaj nam še bo naredil in kaj nam bo iz Gradca oskrbel? — Ker se že Vi gospod Jože za našo monsberško cerkev brigate, ki je tako revna, da se mora še vsako leto posebej denar za sveče pobirati, podarite njej kakih 3000 goldinarjev, videli bote, da bo ona čez nekaj časa na vse strani tako lepa, kakor bi njo iz škatljice vzel, cela fara Vam bo prav hvaležna, in cerkveni oskrbniki ne bodo pozabili, da se Vam gospod Jože v kračjem času, kakor je Noe barko scimpral, lep marmornat spominek na primernem mestu postavi. — Imé Jože Pletersnig, če se ne motimo, prvokrat v „Slov. Gospodarju“ beremo. Ali veste Vi gosp. Jože! kakšne lastnosti mora tisti imeti, ki v časnik piše? Dopisatelj mora resnicoljuben biti in mora reč, ktero razlaga, dobro zastopiti. Mislimo, da se Vam je zadosti dokazalo, da Vi resnice ne ljubite, ampak lažete, in da reči, o kateri pišete, na razumite. Kdor laži raznaša in reči ne razumi, tisti menimo, naj gre rajši pure past, kakor pa po časnikih laži trosit in svojo nevednost kazat. Tudi Vam moramo g. Jože še povedati, da se Vi morate še le učiti pravilno in gramatikalno imé Pletersnig podpisati. Ne piše se Pletersnig ampak Pletersnik, zakaj v drugem sklonu ali padežu se reče Pletersnika in ne Pletersniga. Zavoljo vsega tega še za Amen vsi skupaj ponovimo, da ste Vi gosp. Jože nevednež v umetnji in cerkvenih rečeh, da ste revež v slovenski slovni in da tako dolgo pred celo monsberško faro lažnjivec ostanete, dokler ne dokažete, da se letos na monsberškem cerkvenem koru orglje popravlja niso!

Devet zbranih monsberških cerkvenih oskrbnikov.

Politični ogled.

Ministerska kriza, o kateri smo zadnjikrat poročali, da je že prišla do vrhunca, in da so že neki novi ministri toliko, kakor gotovo imenovani, je zdaj celo zaspala, tako, da se ne more celo nič o nji poročati. Taaffe in Stre-meyer sta sicer te dni bila poklicana v Pešto, to vendar ni v nobeni zvezi z ministersko krizo. Pravi se, da se bode novo ministerstvo še le sestavilo, kdor bode v državnem zboru rešen gališki predlog Potockijevega ministerstva, kterega pa ministerstvo spet zato noče predložiti državnemu zboru, ker ne upa za njega dobiti večine. Po tem takem bomo še nekoliko časa čakali na novo vlado. Zdaj smo v obče brez ministerstva, pri nas na Slovenskem pa se od dné do dné huje vlada v zmislu Giskrinega ministerstva, to je ponemčevanje gre zmirom huje naprej, to se lahko vsak dan prepričamo če pogledamo v naše uradnje in šole, ker novi uradniki in učitelji gotovo najmanje mislijo na slovensko uradovanje in učenje.

Obe delegaciji ste se sicer nekoliko opirali zastran povečnega kredita, kterega je tirjal vojni minister za mesec december, ali to je bilo le samo toliko, da se ne more reči, da niste nič govorile, ker k slednjemu ste vendar do volile zahtevane 4 milijone. Posebno so v cislajtanski delegaciji ustavoverneži se s početka temu upirali, ali k slednjemu so vendar z drugimi glasovali.

Proračunski odbor je vendar že tudi mnogo zbrisal kar je tirjalo ministerstvo, in upa se, da bodo še delegacije same v proračunu še marsiktero točko znižale. Upa se tudi, da se bodejo hudourniki na političnem evropskem nebu, ki nam spet s hudim bojem žugajo, razkadili, in da zato vojaštvu ne bode toliko dovoliti kakor skupno vojno ministerstvo zdaj zahteva. Zato se bode posvetovanje o vojnem proračunu preložilo za po božičnih praznikih. Prej se bode dovolil proračun zunajnega ministerstva, potem pa se delegacije 19. decembra razidejo do 8. januarja l. 1871. Tudi še bodo poprej dovolile, da se sme za skupne potrebe za mesec januar in februar 1871 denar jemati in trošiti po finančni postavi za leto 1870.

Česki deklaranti so v imenu českega naroda državnemu kanclerju g. Beustu predložili prav izvrstno spomenico, ktera se mora imenovati zgodovinski čin. V tej navajajo težnje in zahteve česke krone oziroma Slovanov, omenjajo napčenost dualizma in ustave, ki so vse le na to odmenjene, Čehom vzeti zgodovinsko državno pravo in narodu pravico lastne odločbe. Povdarja spomenica federalizem kot edino državno obliko, ki bi ustregla duhu našega veka, dokaže, da imajo vsi narodi brez razločka pravico do lastne odločbe. Kruta vojaška sila naj o tem ne odločuje, temuč ravnopravnost, vzajemno spoštovanje proste lastne odločbe naj uresničuje pravo svobodo, bratinstvo, splošni mir in resnična humaniteta. Po tih nazorih naj se predrugači Avstrija in njeni narodi; le jasno spoznanje in odločna volja svojo nalogo rešiti, reši Avstrijo, ktera načela naj tudi v zunanji politiki zastopa.

Spomenica pripoznava, da imajo vsa nemška plemena se združiti, nimajo nikakor pravice to storiti s silo, kakor tudi ni Francozom vsiliti kako vlado, ali jim vzeti dežele, kterih prebivalci hočejo ostati Francozi, ker to ni pravica. Izreka se tudi prav odkritosrčno sočutje blagemu francoskemu narodu in pravi, da mogočni ruski narod ima popolno pravo si popraviti stan na črnem morju, da česki narod želi, da dobijo sorodni bratje na jugu svoje pravice, da ja bo Avstrija in posiljenje naj zgine.

Vzhodno vprašanje je za zdaj na videz spet poravnano. Turški je vse jedno, ali ostane XIV. članek pariške pogodbe ali ne, ali ostane črno morje nevtravno ali pa si Ruska na njem napravi vojnega brodovja kolikor in kakoršnega hoče. Če je Turška z vsem tem zadovoljna, tedaj druge vlasti tudi nimajo nobenega razloga po vsi sili nove vojske začeti. Pri konferenciji bode Ruska svoje tirjave predložila in bode tudi vse dobila, kar bo zahtevala, za zdaj še bode tedaj ostal mir ali kako dolgo?

Italija je v prihodnje zedinjena in svobodna, je rekel Viktor Emanuel v svojem zadnjem prestolnem govoru, ker je zdaj pridobljen Rim. Kralj tedaj ne misli na laške Tirolce, na Nico in Tesin, še manj pa na tržaške italijani-sime, on pravi, da je zdaj še samo potreba notrajni mir, da se Italija okrepi, da bode močna in cvetoča.

Nemška edinstvo je tako rekoč dovršena, in sklenilo se je v zveznem državnem zboru, da se bode od zdaj postavilo mesto „nemška zveza“, „nemška država“. Zveznemu predsedništvu bode predsednik pruski kralj, ki se bode imenoval nemški cesar. Frankfurt bode svobodno državno mesto in v njem bode sedež zveze. — Strahovit boj je tedaj vladarjem prinesel velike naslove in lovoriče, prebivalcem pa strašno uboštvo, žalost in sploh nesrečo.

V Drezdnu so te dni našli po ulicah prilepljene plakate, v katerih ljudstvo kralja prosi, da naj strašnemu mesarjenju na bojišču že enkrat konec napravi. — Sicer se enaki glasi čujejo iz vse Nemčije.

Francoska začasna vlada in diplomatični kor se je iz Toursa preselila v Bordeaux, ker se boji da bi Prusi vtegnoli priti v Tours.

Angleška vlada je pri pruskem kralju dosegla to, da se še ni začel Pariz bombardirati.

Novičar.

(Hudo zločinstvo) se je v saboto 10. t. m. pri sv. Marjeti na Dravskem polju zgodilo: Neki kmet je svojega sosedo tako hudo po glavi mahnil, da je ranjenec, pošten kmet, nekoliko ur potem umrl. Ubijavec ima pod svojo streho osebenko (gostačko, ofrevo), ki je oni dan namenjena bila v Maribor na sabotni sejm iti. Sosed L. bi bil rad ženski nekaj naročil, da za njega v mestu opravi in se podá ob četrtih zjutraj v bram, kder je osebenka doma. V istem času pa pride tudi gospodar vinjen iz pivnice domu in z njim nekaj njegovih vinskih bratov, potepinskih fantalinov. Menda iz šale začno fantalini zabavljati in gospodarja (vdovca) dražiti, češ da ga sosed L. spodriva. Pijanec se razjezi in poštenega sosedo neusmiljeno z sekiro po glavi butne, ter na smrt rani. — Sopot žalosten dokaz, kamo da pridemo, ako se ne bo resno na to gledalo, da ostrejša policijske postave ponočno pijančevanje omejijo. Vsak krčmar, ki pijanecem čez policijsko uro vino toči, naj bi se zaprl in z globo kaznoval, in če se trikrat zagreši, bi naj pravico točiti zgubil. To bi sicer ne bilo liberalno, pa zdravo in dobro za razuzdane ljudi.

(† Mrtvaški zvon.) Neusmiljena smrt je spet v kratkem vzela Slovanskemu narodu dva prav vrla rodoljuba. Pretekli teden je namreč umrl po dolgi in hudi bolezni Jože Jedlička, inžiner-chef v kurivnici južne železnice v Mariboru. Rajnik, ki je bil rojen Čeh, Slavjan z dušo in telom, je podpiral prav pridno vsako narodno stvar in pri vsaki najmanjši priložnosti, posebno pa kot ud mariborske čitalnice. V četrtek popoldne ob 3½ uri se je truplo rajnika blagoslovilo in potem prepeljalo v Gradec. Pred odpeljanjem se je sošla prav velika množina ljudi, Nemcev in Slovanov, če ravno je bilo vreme zlo slabo. Vsi, ki so mu izkazali zadnjo čast, ločili so se prav težkim srcem od svojega ljubljence. Slavjani in Nemci so mu zapeli pogrebno pesem, in Slavjani so mu na mrtvaški kovčeg položili lep venec z slovanskimi traki in napisi.

12. t. m. pa je umrl v Mariboru Blaž Slavinec, profesor verski na zgornji gimnaziji, ki je že več let bolehal. Tudi v tem gospodu je mati Slava zgubila zvestega sina in mnogi pravega prijatelja. — Bog daj obema večni mir!

(Kako visoko pride streljanje iz velikih kanon.) Zrajtalo se je da vsak strelaj iz velike kanone, kakor se rabijo pri obleganju močnih trdnjav in zdaj tudi pri Parizu, pride na 93 tolarjev. Iz take kanone pa se strelja v 5 minutah 26krat in to tedaj že stane 2418 tolarjev. Kako visoko pa še pride tako streljanje, če se še temu prirajajo stroški prevažanja teh kanon do Pariza, katerih so Prusi tamo 200 nastavili. In vse to mora plačati ljudstvo s svojimi krvavimi žulji, in to samo zato, da se ustreže častiželji posameznemu!

(Železnica iz Ljubljane v Trebiž) se je 14. t. m. že odpela.

Pozor Slovenci!

Več narodnjakov Mariborskih se je združilo v ta namen, da a) se na slovenskem Štajarskem ustanovi slovensko tiskovno društvo, kakoršnjega imajo Nemci že po več krajih

- b) da to društvo skuša ustanoviti v Mariboru tiskarnico, ktera bi zamogla bolj k ceni tiskati naše slovenske liste;
c) društveni odbor vodi sam tiskarnico, določi svojim listom program, kakor tudi ceno in vrednike.

Ker se je nadjati, da se ti sklepi izpeljejo — kar bi ceno omenjenih listov precej znižalo — prosimo svoje čast. bralce, naj našemu listu tudi v prihodnjem letu zvesti ostanejo in kolikor se le da, mu še več predbrojnikov pridobiti skušajo. Ob enem prosimo častite svoje prijatelje, naj nam gledé omenjenega sklepa svoje misli naznanijo. Tiskovno društvo dobi lahko ogromne podpore, ako se stvar le z domoljubnim srcem in navdušenjem v roko vzame in krepko podpira. Ustanovniki bi plačali vsak po kakih 50 gold. (s posebnimi pravicami), drugi udje vsak teden, če več ne zamorejo, po — 1 kr.

Vabilo naročiti si „Slov. Gospodarja.“

Z novim letom nastopi „Slov. Gospodar“ svoj V. tečaj. Rad bi danes „Gospodar“ v vsako hišo slovenskih gospodarjev in rodoljubov stopil, ter se jim za novo leto priporočil, da si ga naročijo. Ker je pa mnogo hiš na slovenski zemlji, v ktere še do zdaj „Gospodar“ zahajal ni, noče tudi zdaj nikogar nadlegovati, ter se naravno obrača do Vas, dragi rojaki, ki ste ga do zdaj brali in plačevali, ter Vas lepo prosi dveh reči: Prvič, da mu tudi v novem letu zvesti prijatelji ostanete in si ga naročite; drugič, da ga skušate tudi svojim prijateljem in sosedom priporočiti, naj se tudi oni na-nj naročijo. Priporočite ga pa lahko z dobro vestjo, ker bo „Gospodar“ v novem letu še obilnišega blaga vsake baže donášal, kakor do sedaj, ter so mu v ta namen izurjeni pisatelji krepke podpore obljubili. — Naročnina ostane do tačas, ko cenejšo tiskarnico dobimo, pri starem in znaša:

s poštnino vred in v Mariboru Brez pošiljanja na dom
s pošiljanjem na dom
za celo leto 3 gold.
„ pol leta 1 gold. 50 kr.
„ ¼ leta — gold. 80 kr.
za celo leto 2 gold. 50 kr.
„ pol leta 1 gold. 30 kr.
„ ¼ leta — gold. 70 kr.

Tržna cena pretekli teden.

	V Varaž. dinu		V Mariboru		V Celju		V Ptuj	
	fl.	k.	fl.	š.	fl.	k.	fl.	k.
Pšenice vagan (drevenka)	4	55	4	75	5	30	4	60
Rži	3	50	3	80	4	—	3	70
Ječmena	3	—	0	00	3	60	3	30
Ovsa	1	80	2	25	2	20	2	—
Turšice (koruze) vagan	2	85	3	70	3	20	3	25
Ajde	2	50	2	80	3	60	2	40
Prosa	2	70	3	50	3	40	2	80
Krompirja	1	55	1	50	1	60	1	60
Govedine funt	—	18	—	27	—	24	—	26
Teletnine	—	24	—	28	—	24	—	28
Svinjetine črste funt	—	30	—	26	—	24	—	26
Drv 36" trdih seženj (Klafter)	9	—	10	50	9	—	12	50
" 18"	—	—	—	6	50	0	—	—
" 36" mehkih	4	—	—	—	6	50	8	50
" 18"	—	—	4	60	—	—	—	—
Ogljenja iz trdega lesa vagan	—	80	—	60	—	50	—	80
" mehkega	—	50	—	50	—	45	—	70
Senā cent	1	45	2	20	1	70	2	—
Slame cent v šopah	1	55	1	80	1	—	1	90
" za steljo	1	10	1	30	0	70	1	30
Slanine (špeha) cent	44	—	42	—	45	—	38	—
Jajec pet za	—	10	—	10	—	10	—	10

Napoleondor velja 9 fl. 93 kr. a. v.

Ažijo srebra 122.—.

Narodno drž. posojilo 65.40.

Loterijske srečke.

V Trstu 10. decembra 1870: 42 68 30 39 35

Prihodno srečkanje je 24. decembra 1870.